

לאינטרסים המגזריים שלו בלבד אף במחיר פעירת חור בספינה הכללית; ציבור שאינו שואל עצמו מניין יבואו הביטחון והכלכלה אלא מאמין כי: "מן השמים ירחמו" – ברית שכזו היא פשיטת רגל תורנית וכפיות-טובה אינמה כלפי שמים.

אפשר לתמוך בפשרה מעשית כזאת או אחרת כדרך טקטית. אך אסור להתבלבל ואסור לגמגם. מוסרית, הלכתית ותורנית, צודקים אלו הנאבקים למען השתתפות שווה בנשיאה בנטל, הממשיכים את קריאתו של משה רבנו: "האחיים יבואו למלחמה ואתם תשבו פה?!" עם אלה עלינו לכונן ולחזק את הברית למען המשך קיומה של מדינת ישראל.

וקצת מהנעשה בתנועה:

בענייני דת ומדינה: החודש זכינו בהחלטה מפתיעה של בית-המשפט העליון בעתירה של התנועה בנוגע למינוי רבני ערים. בעתירה נטען כי ההליך הקבוע בתקנות יוצר מצב שבו האסיפה הבוחרת רבני עיר מורכבת ברובה ממקורבים לשר הדתות באופן ישיר או עקיף. נוסף על כך, נטען כי אין ייצוג של ממש לציבור שאינו דתי, וכי למעשה אין לתושבי העיר יכולת של ממש לקבוע מי יהיה האיש שיכהן במשרה הציבורית של רב עירם. בהחלטת בניינים, הורה בג"צ למדינה לבחון בתוך 60 יום את האפשרות להגדיל את נציגי הציבור הכללי בתוך האסיפה הבוחרת. אנו מודים לעו"ד אסף בן-מלך על ייצוגה של התנועה בעניין

בתקופה האחרונה הגיעה התנועה גם להישגים חשובים בתחום החינוך הדתי. הנכם מוזמנים להיות חברים בדף הפייסבוק של התנועה ולהתעדכן בהישגים שכבר באפשרותנו לפרסמם. תודה לחברי התנועה על תמיכתכם בעשייה רבה וחשובה זו.

בברכה,
תהילה נחלון,
יו"ר תנועת נאמני תורה ועבודה

תורה עשיר מבלי לוותר על נשיאה בעול קיום המדינה – למרות כל אלו – הקולות העולים מהנהגת ה'מגזר', במיוחד מחלקו החרד"לי, הם רפים מאד, ולעתים גם עוינים, מתנגדים ולועגים. ייתכן ששורשי ההתנגדות נעוצים בחשש – המובן והלגיטימי – משיח של שנאה ומיצירת "קרע בעם" (אם כי המשך המצב הנוכחי, גם הוא מגביר ומעמיק את הקרע בין חלקי החברה הישראלית ומסכן את שלמות קיומה); שורשים אחרים טמונים ברגשי נחיתות שחשים חלקים מהציבור הדתי כלפי הציבור החרדי, כביכול מייצגת הדרך החרדית יהדות אותנטית או תורנית יותר; ולבסוף, ואולי המדאיג ביותר, התגובה העוינת נובעת מניסיון ליצור ברית דתית-חרדית אל מול הציבור החילוני.

גם אם נתעלם מהניסיון ההיסטורי, המוכיח את האיולת וחוסר ההיתכנות הפוליטית של ברית שכזו, ואפילו אם נתעלם מהבזז העמוק המופגן בכל כלי התקשורת החרדיים כלפי "אנשי הכיפות המחוררות" ו"הרבנים הדלים", הרי שברית כזאת היא התפרקות מוחלטת מעיקרי האמונה הצינונית-הדתית. זוהי התפרקות מהיסודות ההופכים אותנו למה שאנו: אנשים המאמינים ופועלים עם א-ל ומודים לו על שקיבץ אותנו מגלויותינו והשיב אותנו לארצנו, הוריד מעלינו עול שיעבוד מלכויות והעניק לנו את מדינת ישראל, המאפשרת לנו, לראשונה זה אלפיים שנה, לנסות ולהפוך למה שצווינו להיות במעמד הר סיני – ממלכת כוהנים וגוי קדוש. האמונה הבסיסית הזו בחשיבותה של התקומה ובאחריות של כולנו לשמור עליה מכל משמר מוכרחה להוביל אותנו לחיזוק הברית ההיסטורית עם הציבור החילוני דווקא; זה השותף לנו בדאגה להמשך קיומו של המפעל הצינוני. לעומת זאת, ברית עם הציבור החרדי – אשר חרט על דגלו, לאסוננו, חוסר אחריות מוחלט כלפי כלל ישראל ודאגה

נושא גיוס החרדים ושאלת ההשתתפות בנטל קיום המדינה מסרבים לרדת מהפרק. וטוב שכך. כהרגלנו, בדקה התשעים – כאשר הדמוגרפיה מאיימת להפוך את המצב לבלתי הפיך, והימנעותו של הציבור החרדי מהשתתפות משמעותית בשמירת ביטחון המדינה ובמשק הכלכלה מטילה צל כבד על עתידה של ישראל – התעוררנו להתחיל להתמודד עם מה שתמיד ניסינו להדחיק.

ההתמודדות הזו, כמו כל התמודדות וכמו כל ניסיון לשינוי, אינה קלה, ויש רבים המתנגדים לה. כך, בראש ובראשונה, מתנגדים לה מנהיגי הציבור החרדי, שאינם מוכנים לוותר על זכויות-היתר שבוחריהם התרגלו לקבל (ואולי עוד יותר מכך, על הכוח העצום שמעניקים להם העוני, העדר ההשכלה והעדר יכולת הבחירה של בוחריהם). מתנגד לה גם ראש-הממשלה, החרד להמשך תמיכת המפלגות החרדיות בשלטונו. אולם מעבר להתנגדויות אלה, שהן כואבות אך צפויות, ישנן התנגדויות אחרות, צפויות הרבה פחות.

כך, מתנגדים לשינוי רבים מאנשי המחאה החברתית: חלקם בגלל החשש מכך שהעיסוק בנושא יסיט את תשומת-הלב הציבורית מבעיית הפערים הכלכליים והמדיניות התקציבית של הממשלה, חלקם בגלל החשש מפגיעה ביכולת לשותף-פעולה עם החרדים למען יתר שוויון כלכלי וחלקם בשל כך שהם רואים את המגזר החרדי כשייך לשכבות סוציו-אקונומיות מוחלשות, הזקוקות לתמיכה ממשלתית. מתנגדים לשינוי גם אנשי שמאל קיצוני, הרואים בשיח על הגיוס מיליטריזציה נוספת של המדינה והאדרת מקומו של הצבא בחברה.

אולם, התנגדות מפתיעה במיוחד היא זו של חלק מאנשי הצינונות הדתית. למרות תפיסת-העולם המושרשת בחברה זו, תפיסה הרואה בשירות הצבאי מצווה, ולמרות הניסיון המוכח בגידול תלמידי-חכמים ובבניית עולם

עורך: אוראל שרפ
עריכת תוכן: רן חורי

מערכת: חנה אדלר, אליעזר באומגרטן, שאול ברט, הגית ברטוב, נעם דמרי, תני וולפיש, רן חורי, משה מאיר, תהילה נחלון, רבקה רוזנר.

עריכת תמונות ועיצוב גרפי: דנה שחם **עריכת לשונית:** לאה קליבנוף

תמלול: "אלון שירותי תמלול" alon.timlul@gmail.com

כתובת המערכת: דובנוב 7, ת"א 64732 טלפון: 03-6072739 דוא"ל: deot.ta@gmail.com

תמונת השער: בועה קלנר

דעות

יוצא לאור בהוצאת נאמני תורה ועבודה ומרכז יעקב הרצוג ללימודי יהדות. כתמיכת משרד התרבות והספורט

De'ot 57 July 2012
Ne'emanai Torah Va'Avodah & The Yaacov Herzog Center